

“L’engranatge va ser brutal. L’1-O tot va funcionar”

El coordinador electoral i altres col·laboradors d’Amposta, expliquen com es va organitzar el referèndum a la ciutat

Amposta. L.B.

Catalunya l’1 d’octubre de 2017. La cadena va ser tan llarga com per a fer arribar les paperetes i les urnes des de la població d’Elna, a la Catalunya del Nord, fins a cadascun dels col·legis electorals de Catalunya. En esta cadena hi va participar un exèrcit de gent anònima que des de la clandestinitat i el secretisme van fer possible la votació de l’1 d’octubre de 2017.

Des d’Elna, una petita població situada a 15 quilòmetres de Perpinyà, van sortir 6 milions d’urnes i paperetes. Per a distribuir-les, l’organització comptava a cada població amb un coordinador electoral i un representant de l’Administració. **“Rebiem ordres d’algú de dalt, ens deia: tal dia a tal lloc, algú us donarà això”**, explica el coordinador electoral d’Amposta, que per a mantenir-se en l’anonimat, ens truca a través d’un número ocult. Segons explica, ell mai va saber qui era la persona de la qual rebia ordres, i encara no ho sap ara.

Per a organitzar el referèndum en una ciutat com Amposta el coordinador electoral explica que van necessitar la col·laboració d’una trentena de persones i cadascuna hi tenia un grau d’implicació diferent. N’hi havia que guardaven urnes i paperetes, n’hi havia que s’havien d’encarregar que les brides i les taules el dia 1 estiguessin al col·legi electoral, i també els voluntaris per a constituir les meses, i que tot el sistema informàtic funcionés. **“La clau de l’èxit va ser el secretisme i el fet que ningú sabia qui més hi estava implicat”**. D’esta trentena de persones, només

Imatge del pavelló firal d’Amposta l’1 d’octubre del 2017, minuts abans de l’obertura als votants. / CEDIDA

quatre estaven informades de com es desenvoluparia la jornada de votació: **“En el cas d’Amposta teníem un pla A, un pla B i un de C. Només quatre persones sabíem que faríem l’A, però a tothom vam explicar el pla B”**. El 30 de setembre de 2017 a Amposta, com a altres poblacions de Catalunya, la ciutadania va acudir a defensar els col·legis electorals, hi van passar tota la nit per a protegir el lloc de votació. Mentre tota l’atenció estava centrada als col·legis, quatre persones treballaven perquè al pavelló firal tot estigués a punt per a poder votar. Allí es concentrarien totes les meses electorals de la ciutat. L’opció A sempre havia sigut votar al pavelló, però pràcticament ningú ho sabia. **“Només vam donar una instrucció”**, ex-

plica el coordinador electoral d’Amposta, **“vam demanar que a les 7 del matí del dia 1 hi hagués una gran concentració de vehicles al pàrquing de l’Institut Montsià”**. Molts voluntaris van acudir-hi i el que es va fer va ser bloquejar totes les entrades al pavelló firal. **“Quan vam tenir la zona ben tancada vam anunciar que la votació es faria al pavelló firal”**. Alguns dels implicats en l’organització creuen que va ser una **“jugada mestra”**, ja que l’estratègia va despistar per complet la Guàrdia Civil, que a primera hora del matí estava concentrada a Amposta per a actuar. En canviar el lloc de votació **“es van trobar un pavelló firal assetjat”**. Per a poder accedir-hi, els agents havien d’entrar-hi a peu i deixar els vehicles policials

molt lluny. La intervenció no era possible i van girar cua. **“Quan es va anunciar que la votació es concentrava al pavelló firal, la sorpresa de la gent va ser immensa”**, recorda un dels implicats.

Malgrat que tota l’estratègia estava pensada per a evitar la intervenció policial i que requisessin les urnes, el coordinador electoral explica que tenien tot el material per duplicat perquè, si alguna cosa fallava, la votació es pogués realitzar igualment. **“Encara tenim urnes i paperetes”**, assegura.

Treballar des de la clandestinitat va ser clau per a garantir l’èxit de la votació. Poques ordres es donaven per telèfon i, si es feia, s’utilitzaven paraules en clau. Les reunions es feien en llocs aïllats, i el coordinador

electoral d’Amposta explica que, com a les pel·lícules, sovint quan tenia alguna reunió important entrava amb el seu vehicle al pàrquing i després en sortia amagat en un altre. **“Ho fèiem per a despistar, per si algú ens estava vigilant”**, explica; una sensació que tenien i que es va multiplicar després de la intervenció a la Conselleria d’Economia el 20 de setembre de 2017. **“Vam rebre l’ordre de canviar tots els mòbils. Jo en vaig arribar a tenir tres de diferents”**.

Encara ara, un any després, molts dels implicats en l’organització del referèndum tenen temor de represàlies, i tots es mantenen encara en l’anonimat. Este setmanari ha intentat contactar amb algunes persones que suposadament van participar en l’engranatge, però només el coordinador electoral d’Amposta s’ha atrevit a parlar; això sí, des de l’anonimat i trucant des d’un número ocult. **“Encara tenim temor”**, admet el coordinador d’Amposta.

Una altra de les claus de l’èxit de l’1 d’octubre va ser sens dubte la implicació ciutadana que va sortir a defensar el seu dret a votar, i que van protegir els col·legis i les urnes. **“La resposta de la gent va ser increïble”**, explica un dels implicats en l’organització a Amposta, que recorda com la gent va custodiar col·legis i va respondre a qualsevol crida que es va fer des de l’organització. Tothom mobilitzat, organitzat, unit per un mateix objectiu. És una sensació que van tindre molts pobles. **“L’engranatge va ser brutal. Cadascú tenia una faena encomanda i l’1 d’octubre, tot va funcionar”**. ■